Recensie: Evita 50 ****

Stadsschouwburg Antwerpen
zaterdag 14 november 2026

foto © WM Creative Agency

Recensie:
In november 1979 brachten Andrew Lloyd Webber en Tim Rice een rock opera conceptalbum uit gebaseerd op het leven van de controversiële politica Eva Perón. Het werd de start van een succesverhaal dat tot op de dag van vandaag nog verder gaat. Elke musicalliefhebber kent tenslotte het legendarische nummer 'Don't Cry For Me Argentina'. Ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van de musical 'Evita' besloten Albert Verlinde & Huub van den Heuvel i.s.m. House of Entertainment de handen in elkaar te slaan en een passend eerbetoon op de planken te zetten. Ze wisten niemand minder dan Vajèn van den Bosch te strikken voor de rol van Eva Perón en Milan van Waardenburg als Che. En om het feest helemaal compleet te maken, werd er ook nog eens gekozen om 'Evita' in het Engels te spelen. Het decor werd overboord gegooid en in ruil daarvoor krijgt het publiek een dertigkoppig orkest te zien dat de melodieën van Andrew Lloyd Webber extra luister geeft. Het resultaat is verbluffend mooi. Zowel het verhaal als de muziek komen volledig tot hun recht. De ster van de avond is zonder twijfel Vajèn van den Bosch.

Ter gelegenheid van deze speciale verjaardag van 'Evita' geen 'Man wat een circus' of 'Treur niet om mij, Argentinië'. Albert Verlinde & Huub van den Heuvel hebben de terechte beslissing genomen om de musical in het Engels te laten zingen. En zo kan het publiek genieten van 'Oh What a Circus' en 'Don't Cry For Me Argentina'. Omdat Andrew Lloyd Webber de musical doorgecomponeerd heeft, betekent dat dus dat de fans heel deze productie integraal uit hun hoofd kennen. Het voelt als een warm deken dat je bij het haardvuur over je heen trekt en waar je je overgeeft aan het heerlijke gevoel van vertrouwdheid. Dat is wat 'Evita -50 years, the golden jubilee' haar publiek geeft.
Om dat gevoel extra te accentueren, zit er op de scène een dertigkoppig orkest dat live alle muziek voor de ogen van de toeschouwers doet ontstaan. Je ziet hoe de drummer zich volledig smijt tijdens 'Perón's Latest Flame'. Wanneer de intro van 'Another Suitcase in Another Hall' wordt ingezet, zie je de zachtheid waarmee de harpiste haar instrument bespeelt en neem je dat gevoel automatisch mee in het lied. Naast die extra visuele meerwaarde is er uiteraard ook het feit dat de klank van zo'n live-orkest veel mooier, diverser en krachtiger is dan die van een standaard musical-bandje. De muziek van Andrew Lloyd Webber komt zoveel beter tot haar recht. Het is waarlijk een feest om zo'n begeleiding te horen bij de solisten van dienst.
En ja, het feit dat er een volledig orkest op het podium zit, maakt dat je geen decor hebt, maar je mist dat voor geen meter. 'Evita -50 years, the golden jubilee' wordt concertant gebracht. Het orkest zit op een tribune zodat alle secties goed zichtbaar zijn. Daartussen en daarboven heeft men speelplatformen geplaatst zodat

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

de voorstelling toch op verschillende niveaus kan afspelen. Er wordt dus wel degelijk gespeeld. Er is ook een volwaardig lichtplan uitgewerkt dat helemaal meegaat in de emotie van het moment. Visueel ontbreekt het de toeschouwer aan niets. Wanneer Vajèn van den Bosch voor de eerste keer ten tonele verschijnt, zorgt het lichtplan er echt wel voor dat je dit moment niet mist.

Vajèn van den Bosch is de absolute ster van de avond. Ze speelt haar rol van manipulatieve politica op een werkelijk briljante manier. In haar spel en haar zang zit die dubbele ondertoon die Andrew Lloyd Webber en Tim Rice haar personage gegeven hebben: de zichtbare laag van vriendelijkheid en charme met daaronder de geslepen manipulatrice. En dan haar stem! Wat een wereldtalent! In andere producties van Evita is men wel eens verplicht om de zang van Eva omlaag te transponeren omdat de hoofdrolspeelster de barrage aan hoge noten niet aan kan. In 'Evita -50 years, the golden jubilee' dartelt Vajèn van den Bosch van de ene extreem hoge noot naar de andere met een gemak alsof ze een wandelingetje in het park aan het maken is. Haar 'Don't Cry For Me Argentina' is om heel erg stil van te worden van pure adoratie. 'The Actress Hasn't Learned the Lines You'd Like to Hear' is zó breekbaar dat je haast gaat geloven in de woorden die Eva Perón daar uitspreekt.

En dan moet 'You Must Love Me' nog komen. Fragiel en kwetsbaar, gezeten op een stoeltje, verlicht door een warm peertje zet Vajèn van den Bosch het lied in. Piano en cello leveren het ingetogen, warme, nostalgische gevoel terwijl Vajèn de breekbaarheid voelbaar maakt. Je voelt het publiek bijna snakken naar adem. Met zo'n sterke uitvoering kan je bijna niet anders dan volledig mee opgaan in de emotie. Het illustreert het grote talent van Vajèn van den Bosch. In 'Buenos Aires' zweept ze je helemaal op; spat de power ervan af en hier word je helemaal stil. Wat een gigantisch groot talent en een zeer terechte keuze voor Eva Perón.

Maar hoe feller het licht, hoe groter de schaduw. En daar ondervinden de heren hun nadeel van. Zowel Milan van Waardenburg als Dieter Troubleyn vallen hier een beetje licht uit. Dieter komt wel tot zijn recht als de zorgzame, zachte Juan Perón in 'She's a Diamond', maar mist overtuigingskracht als sterke generaal in het begin van het verhaal. Milan van Waardenburg is dan weer net te braaf als Che. 'Oh What a Circus' zou moeten barsten van het cynisme en juist die bitterheid ontbreekt. We zouden bijna zeggen dat het te goed gezongen was. 'High Flying Adored' klinkt heel warm en romantisch en mist die sarcastische ondertoon die Tim Rice in de tekst heeft gestoken. 'Waltz for Eva and Che' zit dan weer helemaal juist. De strijkers en het koper zorgen voor de volle klank en het evenwicht tussen Vajèn en Milan voelt goed aan. De botsing van twee grote karakters komt stevig uit de verf.

Tot slot willen we ook de prestatie van het ensemble nog even in de verf zetten. Ze vormen niet alleen een zestienkoppig achtergrondkoor, ze zorgen ook voor een visueel erg aantrekkelijk 'Hello and Goodbye', maken de stoelendans van 'The Art of the Impossible' duidelijk en spelen de verveelde aristocratie bij 'Perón's Latest Flame'. Hun "moment de gloire" is ongetwijfeld tijdens 'A New Argentina' waar ze het publiek ten volle mogen laten genieten van de kracht van een groot ensemble. Je voelt hier de revolutie door de zaal denderen. Je krijgt bijna zin om zelf mee in opstand te komen.

< Sascha Siereveld >

Credits:Cast:

Vajèn van den Bosch als Eva Perón

Milan van Waardenburg als Che

Dieter Troubleyn als Juan Perón

Louis Thyssen als Augusté-n Magaldi

Anne Buhre als Perón' Mistress

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Creatives:
Songteksten: Tim Rice
Muziek: Andrew Lloyd Webber
Orkestraties: Andrew Lloyd Webber en David Cullen
Regie : Michel Driesse
Dirigent: Jan Rypens
Musical supervisor: Ad van Dijk
Producenten: Albert Verlinde & Huub van den Heuvel i.s.m. House of Entertainment
Lichtontwerp: Michael Seeverens
Geluidsontwerp: Mike Herveille

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.